

michi beneficia à Vobis, quibus utinam non egerem: Secundum ea si
 de consideranda erant, utinam debitor uterer. Sed quoniam per se prohibitum
 pacem tuta, neq' mihi in meum fuerunt socii mei (quales forent, ad vos,
 Serenissimi Orbis Europaei Principes, confugi, quibus quod mihi miseri-
 mum est, cogor prius oneri quam usui esse, Vestrum implorarem auxilium.
 quid enim? Nonne Reges quondam à Romanis aut bello victi in amicitia
 am recipiebantur, quum in suis dubijs rebus illorum Societatem appe-
 terent, appetentesq' operam consequerentur? Proinde et Vos, Serenissimi
 Europae Principes, nolite pati, me Carolum II. natu majorem Caro-
 li I. Stuarti, Magnae Britanniae Regis filium, haeredem ac legitimu
 Regni Successorem frustra à Vobis auxilium petere. Certe, si ad
 impetrandum nihil cause haberem praeter miserandam hanc fortunam,
 quod ipse paulò ante Rex Genere, famà atq' copijs potens, nunc deforma-
 tus erumvis, inops alienas opes expecto; Vestrae tamen est Majestatis pro-
 hibere injuriam, neq' pati cuiquam Regnum per scelus eripi. Verum Ego
 ejectus sum finibus, quos Majores mei diu possederunt: Et unde Pater
 et Avus meus multos hostes et intestinos et externos unà cum ceteris Sa-
 raevae partibus expulerunt. Quia Regna mihi sunt erepta, Alterum An-
 gliae, alterum Scotiae, tertium Hiberniae: Nec minus et Vos, qui san-
 cti semper et inviolabiles estis, meà atq' injurià ac ignominiosissima Lacer-
 atio eade estis depecti. Heu me miserum! Hucine tua, Carole Pater,
 beneficia evasere, ut, quos per totidem annos ~~pro~~ existi, tuig' proficij
 participes fecisti, ij potissimum Stirpis tuae sint Extinctores? Nunquamne
 ergo quiesca Familia nostra erit? Semperne in sanguine feris, fugã ver-
 sabitur? Dum hostes nostri incolumas erant, iure omnia saeva patiebamur:
 illi à latere, Amici procul: Spes omnis in armis erat. Postquam postis illa
 ex Patria ejecta lecti pacem agitabamus, quippe quibus hostis nullus erat,
 nisi forte quem ipsi lacesivissemus. Ecce autem ex improvise Civis intole-
 randa auidacia, scelere atq' superbiã sese efferebant, Patrie meo obruncato,
 primum Regnum eius scelere sui praedam fecerunt: Post me ipsam do-
 tis nequeant capere, Extorem Patria (domo inopem et cooperatum miseris
 effecerunt, ut ubivis tutius, quam in meo Regno essem. Ego sic existimavi,
 Serenissimi Principes, uti praedicantem audiveram Patrem meum, qui
 vestram Amicitiam diligenter colerent, eos multum laborem suscipere, ~~col-~~
 terum ex omnibus maxime tutos esse. quod in nostra Familia fuit, pre-
 stitit, ut in multis bellis adesset uni vel alteri ex Vobis. Ego nunc uti per
 ocium tutus sim, in manu vestra est. Pater meus, Serenissimi Principes,
 legitimum me Regni Haeredem reliquit, ratus, me post eadem ipsius tutum
 fore, vix teneat impias Civium meorum manus in hunc usq' diem effugere
 potui. Ah, quid agam? Aut quò potissimum infelix accedam? Genesir.
 mei proficij omnia sunt extincta, Pater meus, uti decretum erat à Pa-
 tridicis, violenta morte perijt: Per scelus enim vitam illi asperuerunt.
 Affines, Amicos, Propinquos ceteros, aliam alia clades oppressit: Pauci
 adhuc

adon
 bne, uti
 gere ne
 apio auct
 riam
 b suis
 r rader
 f. d. d.
 kala
 kura
 licet d
 obtepor,
 inj d
 vilia
 d
 dionas me
 suam, se
 r domi
 m, vos
 a amici
 Regni
 iquam
 a dicit,
 no iure
 ostium,
 raptum
 consenti
 sunt si
 gno aot
 ditas,
 Ego equi
 Majorum
 debesi
 mibi